

ЯК МЕШКАЮТЬ ШВАЙЦАРЦІ

На чужині, що приїде до Швайцарії, найбільше враження зробить мешканець культури. Добре мешкати в Швайцарії мають важливі ніж до брє зїсти. Швайцарський історик, Йоган фон Мілер, описує, що жорстокі заступники Гасбургів у Швайцарії, намісник Геслер — якого пізніше вбив стрілою Вільгельм Тель — їхав конем через село Штайнен. Побачив там гарний дім Штаффхера і дивувався, як то можна дозволити, щоби сільський наїрід так гарно мешкав. І це бажання жити в гарній хаті стало прикметою Швайцарців. Гарно мешкають Швайцарці не лише по містах, а й по селах. Жити в одній кімнаті, де варять, перуть, сидять і сплять — того в Швайцарії не знають. І найбідніші родини мають крім кухні ще одну світлицю. Звичайне мешкання швайцарського робітника складається з кухні, кімнати та спальні. В родині, де є старші діти, буває, що одна кімната більше. В родині середнього стану — урядників і торговців — мешкання з трох чи чотирьох кімнат зовсім звичайна річ. Кімнати вносять приблизно одну частину річного плати. Самозрозуміло, що відповідне мешкання має вплив на улагодження родинного життя.

Прямно вражає чужинця також практичне улагодження швайцарської хати. В кухні є вже вбудовані шафи на посудину та прилада до чищення, при водопроводі є спеціальне улагодження, на якому складають обити посудину. В кімнатах і спальні є також такі шафи, в яких помістяться всі річні річ. В нових домах у більшості центральне опігрівання, в старих домах можна опалювати одною печю бойд дві кімнати. Тому, що електрика та газ дешеві, можна їх уживати якнайбільше. Можуть користуватися електрикою та газом усі верстви. В деяких домах варять лише на газі. Газу вживають і по селах, бо він дешевше вносить ніж дерево, або вугля.

EAGLE REGALIA CO.

Виробляє:
ПРАПОРИ, ЦЕРКОВНІ ХОРУГИ, ЛЕНТИ,
ВІДЗНАКИ, СТЯЖКОВІ ВІДЗНАКИ, БРАТ-
СЬКІ ПЕРСТЕНІ І ПЕЧАТКИ.

Коли ваше братство, товариство чи церква хоче бути впевненою, хай піде на замовлення на прора-
хителю, інформації і проби зобразити Ваше на наше
жарданя БЕЗПЛАТНО.

298 BROADWAY, NEW YORK, N. Y.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

які опрацював і видав
М. О. ГАЙВОРОНСЬКИЙ
на мішаний хор.

1. Живи, Україно.
2. Невістоночка, пісня з Полісся.
3. Вербова моя, пісня з Полісся.
4. Одяк! — зменню сходили, пісня з Лемківщини.
5. Моя мила, пісня з Лемківщини.

Повищих 5 пісень продаємо за \$1.00.

6. Кояляда, Гуцульське Різдво.
7. Пилис, Гуцульське Різдво.
8. Крутільки, Гуцульське Різдво.
9. Шедрівка, Гуцульське Різдво.

Повищ 4 пісні продаємо за \$1.00.

Всі повищі пісні можна одержати в книгарні „Свободи“. Висилаємо тільки по одержанню на-
дештості.

“СВОВОДА”

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

Малий Ігор поїхав уперше з мати до село і бачив, як господарина доїть корови.
Снятався: — Мамо, чому то нам рукавиці не дають молока?

ЯК МЯ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЇНІ.

ВОСТОК, МАСС.

Войска забавля, яких мало.

Чоловік без освіти бідний. Тому треба нам нашу молоді заохочувати до праці на со-
бому, до вищої освіти в весня-
них днях молодого життя.
Що це весні посіли, те під о-
синь збиратимеш. А кому, як не
нам, Українцям потрібно до-
брий жити?.. Кожен батко, ко-
жод мамі, повинні старатися в
ріжкий спосіб заохочувати
своїх дітей до науки. Та показу-
ють своїм дітям, що ми радімо
їм успіхам в науці. Тому
саме задуго за нашого грома-
дянина Дмитра Пашака і його
дружину, які вилупували го-
стину в честь свого сина Ан-
тона, котрий скінчив цього ро-
ку з добрим успіхом середню
школу, „Гай скул“. Всесла за-
бава продовжувалася до пізньої
ночі, зі співом хлопців та дів-
чат. А старші сивіди народні
пісні, нагадуючи собі старо-
рідні забави. Одним словом,
забава відбулася дуже добре.
Цього роду забави була пер-
ша в нашій громаді.

При тім нагоді наші гості не
забули і за Рідну Школу. Пи-
сучий ці рядки забрав слово,
в якому пояснив тяжке поло-
ження Рідної Школи в краю,
та попросив гр. Петра Бодна-
ра і панну Марію Музику, щоби
перейшли з такою між го-
стей. Зібрано на Рідну Школу
\$24.05, які висладо до краю че-
рез Обеднання.

Зложили по \$1: П. Мороз,
П. Боднар, Г. Зварич, І. Пет-
рик (з Манчестер, Н. Г.), о. Р.
Желехівський, С. Чопик, І.
Берилішівський, О. Паньків-
чик, Т. Толочук, І. Волощук, І.
Довганчук, В. Терельський, І.
Козак, М. Сорочийський, С. Ша-
дай, М. Шемета, М. Шадай, В.
Навич, І. Оверко; по \$0.50: С.
Кучер, С. Ярош, І. Масиній, І.
Чопик, А. Руда, Маріяка Му-
зика; В. Качмарський 30 ц.; по
25 ц.: І. Переходко, Т. Овер-
ко, О. Беларчук, І. Смарти,
Ева Петрик, А. Кучер і М.
Майдайчик. Молодому студен-
тові Антонову Пашакову ба-
жаємо тепер якнайкращих ус-
пехів у своїх студіях, щоби
став славим для свого на-
роду та вістою для своїх ро-
динців.

о. Писид Желехівський.

АНСОПТА, КОНТ.

З ювілею на край.

Дня 3-го червня наші чесні
громадянини, Катерина і Іван
Шуран, обидва даючі п'яті-
літні роковини свого щастя-
го подружжя. На місце забави
вибрали собі місцевість Томас-
тон, Конн., віддалену 28 миль
від Ансонії, бо там живе їх кум
Василь Батюк, котрий має гар-
ну фарму, і на котрій відбу-
лась забавка при участі най-

ближчої рідні й приятелів.
Підчас забави, котрою про-
вів гр. О. Мерещак, присутні
побажали щастини новийтаж
шастя і довгого та веселого
життя, а потім забрав слово
гр. Василь Шуран і попросив
присутніх, щоби не забути за
рідний край. Пригадав нам
наш народний обов'язок, як
линощ чесним громадянам,
та попросив за жертву на
поміч для наших іввалів,
котрі коротають своє нуудже-
не життя і потребують ко-
ншої помічі. Присутні охоче
заохочили свої жертви, по сво-
їх силах. По збірці гр. Іван
Шуран щиро подякував всім
жертводавцям за їх паміть
про рідний край.

Зібрано \$15.35, котрі висла-
до до краю через Обеднання.

Жертвували: по \$1: В. Шу-
ран, Г. Патинко; О. Мерещак;
А. Береза, І. Рогач, В. Батюк,
І. Шуран; І. Радзік; Р. Крук;
С. Мерещак; М. Юзьяк; Т.
Кулявцев; Т. Королівський 60 ц.;
по 50 ц.: В. Гулявський, Ма-
рін Юзьяк, Л. Алексєвич, Ма-
рін Пятко, М. Шипілка; Ю.
Шеремета 25 ц.

Гість.

ФОРД СІТІ, ПА.

На поміч Лемківщині.

На зборах дня 22-го травня
однадесять з Воробічка
Королівського, повіт Коросно,
і Воробічка Шляховського, пов.
Синьк, скликаних громадяни-
нах Лесем Колодійчиком і Лу-
кою Пельцом, радили зібрати
в справі помічі згаданим се-
лам, через закупку книжок і
передлату часиснів до читаль-
ни.

Вибрано комітет і ухвалено
на ту ціль пікіти на день 10-го
червня в р. Пінік відбувати на
фармі гр. Дмитра Буряка. На
цей пікіт прибуло досить
місцевих і позамісцевих грома-
дян. Місце на пікіт дістали
ми безплатно у нашого гр. М.
Буряка, а український бізнес-
мен з Арнолд, Пла, гр. Сер-
нуко, привіз зі собою смачну
перекуску свого виробу.

Жертвували на читальню: Д.
І. Кенон (Американець) \$5;
українська оркестра К. Телло-
го \$5; Український Народний
Лім \$1; А. Б. \$1; А. Марінек
(Словак) \$1.

Дохід з пікітку \$62.34. Разом
всього є \$75.34. Висладо
до головної комітету в Сін-
гек, Н. Дж., \$30 на згадані ці-
лі для обидвох сіл, а через
Обеднання висладо на іввалі-
дів, Народний Лім в Сінцой, і
на бофий фонд по \$5. Решта
грошей є в Комітеті, а будуть
вислади другим разом на при-
значену ціль.

За Комітет:

Луїс Пельці, предс;
Фларет Опалка, наспер;
Орест Зубик, секретар

Іаф і Петров.

БОЛЬШЕВИЦЬКА МОДА

— Уявіть собі море, розбурхане Чорне море. Те-
пер перед початком вакації не тяжко уявити собі
гарний образ тієї величезної водної дістернії.
Уявіть собі пляжу. Горячий, гарненький, чистень-
кий пісок. Коли бажате багато, уявіть собі ще
сонце й уявіть вбурхливий образ кримсько-кав-
каського купельного життя та морського побере-
жжя.

Будемо телеграфічно короткі. Були молоді,
протинки, були гарні, точка. Ще коротше: були в
літах, коли пишуться поезії між мірами й коли взаїм-
но докохаються безмежно. Чорт би її побрав; вона була
дуже гарна. Та й він, до чорта, не був поганим.
Зазнайомилися на пляжі. Тай хто може знати,
що то вилупило більше — чи чар самого водного
басейну чи соняшні, що як кажуть, промінні. А може
й що інше. Крім того, як ми вже згадували, обоє
було гарні.

Ще коротше: Коло другої години пополудні
він сказав їй:
— Коли це гупо, скажіть відразу, одначе я
вас кохаю.

Вона сказала, що то не таке гупо.
Описав він сказав ще щось, вона також с-
казала щось. То було шире й ніжне. Понад водний
басейн дитячі чайки. Все життя було перед ними.
Вони зодгалилися.

Залюблені були зодгнені по новій моді: Ві-
ман штани з московського треста „Москвошвей“;
темні, наче рурка для каналізації, помаранчеві на-
пояси, шиті зі шматків шкіри, темно-сині сорочки,
які ніколи не вляжуться, та грубу непромокальну за-
гортку. В плечах загортка була вузька, кишені зви-
зали.

Щастя пробивалося з очей дівчини, як зверну-
лася до милого. Та милого не було, пропав і спід
по ному. Перед нею стояв кривонігий юнак з пліс-
ковими грудьми. На плечах мав малий горб. Єтиснені
під пахами руки немично звисали з тіла. На лиці
йому зявився вираз жаху, як глянув на свою кра-
суню.

Й одяг мав спеціальний колір, який годі опи-
сати. Цього коліру напевно нема між барвами ве-
селки. На ногах дівчина мала панчохи з матерії,
якої виставили дерев'яні волока. Панчохи вже від
колін були з паперової матерії. — Того року ко-
лолася велике нещастя. Якійсь початковий видав
порядок, що одяг має мати покласти. І так між жи-
вотом і людьми був притиснений початковий мо-
дуток. Краще було, щоби його там не було. І
дівчині робити той модулук жіноч, наче теж з яко-
їсь комедії, яка виспикає сумнів і причини ріжних
фізичних недомогаль, нестерпного характеру.

— І я мій залюбитися в таку потвору? — поду-
мав собі юнак.

— До побачення, — розпрошався суко.

— До побачення, — відповіла холодно.

А ми виставляємо рахунок за розбиті серця, за
грубе сплинявання душевного руху. Тай не лише за
те. Рахунок великий. Говоритимемо попорядку.
Забудьмо на хвилину на солодке правило: купу-
чи та продавці будуть взаїмно чесні. Ми не будемо
взаїмно чесні.

Отже: торговля готовими одягами. Прилавки,
за прилавками продавці, перед прилавками поку-
пці, а на хребті та на полях одяга.

Найбільше з усього товару для накривання го-
лови, шалко. Поворотних кашкетів із рожево-че-
рвоновими беріжками. Робили їх кашкетів з зупка, та
до такої роботи було заслаб і сили Міхель-
джені, великого різьбяр італійського ренесансу.
На жаль усі кашкетів на один фасон. Та не будемо
розводитися. Тимбільше, що з моря кашкетів при-
манчиво блестять м'які повстні капелюхи з гар-
ними фіялковими стяжечками. Не будемо роз-
водитися. Це для дильмотів променади та спобів.

Знаються.

— Серденько, я хотів би тобі неба прихилити...
— Знаю це: щоби самому отасти на землі.

ВЖЕ ВИПИШО ДРУКОМ МЕМОРІАЛ

У СПРАВЕ ГОЛОДУ НА УКРАЇНІ.
(в англійській мові)

Ціна за примірник вносить
25 центів. Звертатися на адре-
су:

“СВОВОДА”.

81-83 GRAND ST., P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

Присутність ума.

Генерал Білхер заборо-
нив під карою смерті, щоби
військи показували поза гра-
ницями табору. Кілька раз
пізніше їхав генерал Білхер
сам і не заперечив, пере-
казавши граніцію. Назав по-
кинув ідію: „Гей! ти! — кри-
кує генерал — як ти вважав
легковажити мій приказ! Ди
відстрашени повиснен!“

Вони відповіли спокійно:

— Ексцеленце, це правда,
я муну повиснути, одначе ге-
нерал Білхер також бо він та-
ко не держався приказу.

Білхер задумав, вояк спо-
добався йому. Та вояк уже
зайз з коїя, аргументи від ки-
сти з кишені та сказав: „Екс-
целенце, то не було би добре,
щоби генерал утратив відраху-
нок вояків через таку справу.
Кількох вояків, хто має по-
сидіти!“

Тепер і Білхер зайз із коїя,
подав руку воякові та сказав:
„Ти правду кажеш, приятелю.
Такіх вояків як ти, що так
спокійно гадать смерті в очі,
було шкода. Сховай кістки.
Я тебе іменую поручником!“

Батько прийшов із двома
синями до гостиниці в місті.
Сини росли, кресміли. Місцевий
учитель дивився на них і ка-
же до батька:

— Гарних синів маєш. Рід-
стє маєте з сині, таких сла-
них і здорових. Ви певно на-
ли не потребували витягати
руки на них.

— Правду кажете, пане, що
ні, то ні — хіба у власній об-
роті.

ВЗОРИ

УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

Д-Р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.

Урадові години:
Він 1-3 попонеділку і від 6-8 ввечір
ввечір після уяви.
637 50, 12th St., NEWARK, N. J.
Tel. Bigelow 2-1657.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР

183 AVENUE B,
NEW YORK, N. Y.

(Близько 118 24)

Тел. ALGONQUIN 4-8828.

Урадові години: від 10 до 12 ввечір
ввечір після уяви.

Замовлення враз з грішми
посилайте на адресу:

UKRAINIAN BAZAR,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ЛЮДЬМИ
В БРОУК, БРОУКЛІН, NEW
YORK І ОХОЛІЩУ.

129 E. 7th Street,
NEW YORK CITY

Tel. Orchard 4-2568

НЕЗАГНУЗДАНІЙ ТАРЗАН.

Тарзан чув, як старшина да-
ди приказ відсуну сплнитися
на ніч у лісі. Війська розстави-
ли свої намети й у них, а дехто
й поза ними, лягли спати. Тро-
хи остерон були великі наме-
ти для старшин.

Треба було бути дуже обе-
режним, щоби не розбудити
них, що спали на дорзі Тарза-
на до намету, а ще більше
треба було стерегтися не по-
пастися на очі сторож. Та дід
Тарзана це не було дуже важ-
ким завданням. Адже він у
дуже глибокій лавині ступав
тихо й непомітно навіть для
длинх звірів.

Тарзан діврався до одного
намету. Він бачив, що це був
найблизший намет, який охо-
ронили два вартові з його пе-
редньої сторони. Тарзан рі-
шив, що тут знаходиться отой
найстрашніший начальник, якого
він шукав. Піднявшись зду-
до намету, Тарзан ножем ро-
зріз його.

Тут Тарзан, при світлі нага-
ця, що горів у наметі, пізнав
того, кого шукав. На ліжку
тверде сав бородатий офіцер,
котрий мав ту відзнаку полку,
якої шукав Тарзан. Він під-
нявся до ліжка тахо й,
приложивши ніж до грудей
бородатого старшини, розбу-
дів його: „Мовчи! Воно те-
бе!“ — прошепотів Тарзан.

КОСІ

Малеко австрійські серпи і
коси з найліпшою сербисті-
стали, коса довга 32 цалі, ва-
жить поверх фунта, за одним
покладанням коштує пару дол.
Коса широкі \$2.75. Перестень
до коси 40 ц. Бабка 50 ц. Мо-
лоток 50 ц. Брусок 25 ц. Серп
з зубами \$1.00.

Замовлення враз з грішми
посилайте на адресу:

UKRAINIAN BAZAR,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ЛЮДЬМИ
В БРОУК, БРОУКЛІН, NEW
YORK І ОХОЛІЩУ.

129 E. 7th Street,
NEW YORK CITY

Tel. Orchard 4-2568